

б) Иловица или утайкава пръсть.

Обыкновенно не правятъ разлика между глинавж и утайкавж пръсть. Глинава пръсть е, както казахмы, кога-то има у себе отъ 50 до 70 на сто чистж глиня, а друго-то е кое пѣськъ, кое черноземъ, или варъ; ако ли е на половинж глина и на половинж пѣськъ, или една-та и половина е глина, а друга-та половина отъ другы строеве, а между тѣхъ най-много пѣськъ, тя ся нарича *иловица* или *утайкава пръсть*. Иловица-та не е толкова тяжка и жилава, колко-то глиनाव-та пръсть, нъ не е и толкова сипкава, колко-то пѣськъ-тъ, оттова тя иде посрѣдж между тяжкж-тж и жилавж-тж глинавж пръсть и между легкж-тж и сипкавж-тж пѣсьчливж пръсть, та попива толкова водж и толкова ъж дръжи колко-то трѣбува на растеніе-то за да вирѣе. Оттукъ ся разбира, че много добрѣ сж онія земе-дѣлци, кои-то имжтъ иловицж, коя-то не само е плодови-та, нъ и лесно ся работи.

На иловицж вирѣе добрѣ пченица, ръжъ, ячемькъ, овесъ, царевница и бръбой.

в) Пѣсьчлива пръсть.

Пръсть, у кож-то има повече пѣськъ отъ колко-то има глиня, варъ и черноземъ, нарича ся *пѣсьчлива*. Ако има 90 на сто чистъ пѣськъ а 10 дѣла глиня, тя ся нарича просто *пѣсьчлива* или *легка пѣсьчлива пръсть*, ако ли има отъ 10 да 30 на сто утайкавж пръсть, а другы-ты 90 или 70 на сто е пѣськъ, тя ся нарича *утайкава-пѣсьчлива* пръсть; ако ли пакъ има отъ 30 до 70 на сто утайкж, и друго-то 70 или 30 на сто е пѣськъ, тя нарича ся *пѣсьчлива иловица*.

По това наспротивъ колко-то има повече или по-малко пѣськъ и пѣсьчлива-та пръсть бива и ялава и плодови-та. Пѣсьчлива-та пръсть е негодна, защо-то е сипкава та кореніе-ти на растеніе-то не можтъ да ся охванжтъ добрѣ; не дръжи влагж, защо-то лесно пропуца водж-тж та съ неж заедно ся губи и растопена-та храна за растеніе-то прибира и погльща у себе много слънчевж топлинж та безъ мърж ся сгрѣва и така и малка-та влагыца извѣтрява и растенія-та изгарять. Тія недостатъци бивать толкова по-голъмы, а по това и пръсть-та толкова по-ялава, колко-то повече пѣськъ има у себе.